

Motto:

Pomoz mi můj Pane,
abych nežil planě.

Česká lidová
modlitba.

Číslo 131

Léto 2020

ročník XXXVII

Vydáno v květnu 2020

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

Antonín Dvořák
Autor 9. Symfonie

9. Symfonie
Antonína Dvořáka
nazvaná
Z nového světa
Novosvětská

Vedle Beethovenovy
9. Symfonie,
je to nejhranější
klasická hudba uváděná
na světových koncertních
podíích

9.Symfonie Antonína Dvořáka – Novosvětská.

Antonín Dvořák

Naši apotheosu o Novosvětské musíme začít shrnutím faktů, jak k jejímu vzniku došlo, proč se Dvořák dostal do Ameriky, kde několik let působil jako Ředitel Národní Konzervatoře v New Yorku. Byla to zásluha Jeanette Thurberové, vzdělané, idealistické, bohaté ženy, jež byla rozhodnutá, že vytvoří podmínky pro vznik americké klasické hudby. Chtěla přilákat nejslavnějšího hudebníka té doby; rozhodovala se mezi Dvořákem a Sibeliem. Dvořák v 90. letech 19. století byl slavný po celé Evropě, Sibelius byl vycházející hvězda.

Rozhodla se pro Dvořáka. Ten nejprve rozhodně odmítl. Pí. Thurberová mu nabídla velmi výhodné finanční podmínky a rovněž dostatek času pro jeho tvorbu. Jako ředitel konzervatoře, měl učit 3 hodiny denně 3 dny v týdnu, také byl zodpovědný za koncerty žáků a veřejná vystoupení. Plat byl \$15.000 ročně. (asi dnešních půl milionů dolarů).

Dvořák přijal nabídku v září 1892 na dvě léta. Než odjel do Ameriky, seznámil se s Josefem Kováříkem, Čecho-Američanem, jehož rodiče žili v Americe, v českém městečku Spillville. Kovařík se stal Dvořákovým nepostradatelným asistentem.

Do N.Y. přijel Dvořák s rodinou – manželka, 3 děti a služebná - 26.9.1892. Když loď dorazila do přístavu, zahřměla děla vítající salvu. Dvořák si zakrýval uši, nevěděl co se děje. “Bylo nám poručeno přivítat nejslavnějšího skladatele světa”, mu bylo řečeno a tak to vydržel. Dvořák navštívil různá evropská velkoměsta, ale New York byl vskutku ohromující, jako později celá americká zem. Česká pospolitost mu rovněž připravila ohromnou slavnost, Dvořák byl potěšen, že může mluvit česky. Celou tu dobu co byl v N.Y., Dvořák pravidelně navštěvoval tamní pobočku “Sokola” a zúčastnil se otevření nové sokolské haly v N. Y. v roce 1892.

New York

Národní Konzervatoř byla neobyčejně demokratická na tehdejší dobu – žáci byli přijati bez ohledu na etnický původ, či schopnost platit.

První koncert na kterém se Dvořák představil obecnstvu se konal 2.1.1893. Skladatel dirigoval svou symfonií D-dur. Koncert měl veliký úspěch.

(pokračování)

První náčrtky k Novosvětské začal Dvořák zaznamenávat od ledna 1893, sám si symfonii nazval "Z nového světa". Pracoval rychle, partituru symfonie napsal během 3 měsíců.

Dvořákovo bydliště v New Yorku

Toto víme s určitostí, protože v březnu 1893 odjíždí se třemi dětmi (další tři děti za nimi přijely později) do Spillvillu, českého městečka blízko Chicaga. Jeli 1.700km vlakem, Dvořák vnímal nekonečnou krajinu, její změny, rozlohu, majestát i půvab.

"Jsem tu šťastný", řekl. Vstával brzy ráno, šel na procházku do lesů, bavil se s každým koho potkal a srovnával americké zvyky s českými doma. J. Kovařík dostal za úkol přepsat partituru 9. symfonie Podle něho Dvořák udělal poslední úpravy ve Spillvillu.

Do městečka přijela skupina Indiánů, prodávali léky a také tančili a zpívali. Dvořák prosadil, že zůstali v městečku dva týdny a on je chodil poslouchat každý večer. Připomeňme, že Dvořák se vskutku zajímal o všechnu hudbu, v N.Y. mu černý žák –Henry Burleigh - chodil každý večer zpívat černošské spirituály a jiné písně. Dvořák pěstoval holuby a uměl imitovat ptáky, jak zpívají a nějaké trylky se dostaly do jeho hudby (viz Holoubek). Každou neděli Dvořák hrál v kostele na varhany české církevní písně a většina shromážděných je nadšeně zpívala. Stát Iowa si odhlasoval Dvořákovo 'Largo' jako svou státní hymnu (dnes má jinou).

Ve Spillvillu byly složeny tyto skladby: Smyčcový kvartet F-dur, op 96 ; Kvintet E-dur, op.97; Sonatina G-dur, op.100 ; Několik Humoresek a několik Biblických písní, překrásně nazpívaných Paulem Robsonem ; Violoncello H-moll, op. 104 ; O těchto skladbách a Dvořák do nich zahrnul i 9. symfonii, řekl:"Kdybych nebyl v Americe, nikdy bych tyto skladby nenapsal".

9. symfonie, Novosvětská, měla premiéru v Carnegie Hall, 16.12. 1893. Sál měl 2.500 míst, venku stála dlouhá fronta lidí, kteří doufali se do sálu dostat. Symfonie měla ohromný úspěch! Lidé tleskali po každé větě, vyvolávali skladatele. Články, recenze pěly superlativy , což Dvořáka přivádělo do rozpaků, řekl:

"Já přece nejsem žádný spasitel hudby, já jsem obyčejný český muzikant".

Carnegie Hall, New York

(pokračování)

New York začal nosit zelené a červené košile a kravaty, což byly skladatelovy barvy, rovněž klobouk "Hamburg" se dostal do módy. V roce 1894 Dvořák dirigoval několik charitativních koncertů, kde představil své dva nadějně žáky – Henry Burleigha a Arm Fishera. Fisher je tvůrce lyriky "Going home, going home" na hudbu Largo z 9. symfonie, a jeho úprava se stala tak populární, že ji dnes zpívají všechny hlasy – od sopránu k basu. Všeobecně se souhlasí, že Largo vyjadřuje stesk po domově – u Dvořáka po Čechách. Je to jedna z nejznámějších a nejvíce hraných symfonických vět vůbec.

Going home, going home ...

Citujeme: "Hudebně dokonalá, orchestrace barevná, perfektní dílo, neuvěřitelně spontánní". Dvořák sám – tak jako Mozart – byl přesvědčen, že hlavní v hudbě je melodie, orchestrace, doprovod, harmonie jsou druhořadé, mají podporovat melodii.

Opět mluví laici: myslíme si, že 9. Dvořákova Symfonie je vyvrcholením romantické hudby. Stejně krásnou hudbu nalezneme v "Koncertě pro violoncello". (V roce 1972 jsme slyšeli dissidenta Rostropoviče hrát tento koncert ve Winipegu – byli jsme dojatai a velmi hrdí – proč? Že je Dvořák Čech a že my jsme si mohli dovolit na ten koncert jít – celá rodina EK.)

A jak je to s americkou klasickou hudbou? Dvořák byl přesvědčen, že má naději když bude čerpat z černošských zpěvů. To se nestalo. Vznikl ale džez a muzikály, a to je americký přínos do originální hudby. Zdali by se tato hudba Dvořákovi líbila – nevíme. A tak poděkujme za to co nám zanechali.

Zdroje: knihy: J. Škvorecký: Dvořák in Love; M. Ivanov : Novosvětská

Dopis z republiky:

Pan Jaroslav M. nám popisuje co se děje nejen doma, ale i na Slovensku: "V únoru tam proběhly volby do parlamentu. Vyhrálo to t.zv. hnutí OLNO (Obyčejní lidé a nezávislé osobnosti), v čele s majitelem vydavatelství, Igorem Matovičem. Strana "Směr" se umístila jako druhá. Do parlamentu se také dostala Ludová strana s Kotlebou. Do parlamentu se nedostane pro nedostatečný počet hlasů SNS (Slovenská Národní strana) a KDH (Křesťansko demokratické hnutí).

V Praze se opět buduje "Mariánský sloup", který v listopadu 1918 odstranili odpůrci Rakouska-Uherska. Nevím zda šlo o "vlastence" nebo o t.zv. "městskou lůzu", která se tam vybouřila. Za dob Protektorátu, Němci ponechali v Praze sousoší s Janem Husem, i když zakryté.

Na druhé straně, když A. Hitler navštívil Bratislavu a viděl tam sochu českého lva, údajně prohlásil: "Ta kočka musí pryč!"

Před nedávnem, se v Praze, náměstí "Pod Kaštany" kde sídlí ruské velvyslanectví, přejmenovalo na "Náměstí Borise Němcova", který byl údajně, co by kritik současného režimu v Rusku, před pěti lety zavražděn.

Corona - virus

Jak už asi víte, také u nás se začíná šířit t.zv. 'corona-virus', pocházející původně z Číny. Do ČR ji zavlékli t.zv. "zbohatlíci", trávící předtím dovolenou v Itálii, tedy v místech, kde je nákaza rozšířená nejvíce.

Já sám mám pár roků po osmdesátce, tak nevím jak vše dopadne. Jinak děkuji za jarní vydání DD, jako vždy pro mě velmi zajímavého."

"A Jaroslave, my děkujeme za Vaše příspěvky a materiály co nám posíláte, je to vždy zajímavé slyšet názory lidu".

Jeden den v životě JITKY

Cituji V. Raise: "Macků mám 5, neviděl to svět, co ti umí vyvádět"...U nás to nejsou mackové, jsou to psi! . Ani nevím, jak jsme k nim přišli, pamatuji si jen, že jsem váhavě souhlasila s prvním. A tím nastalo období psů a život se změnil.

V létě minulého roku se přistěhovala zpátky domů moje nejstarší vnučka Shannon se svým partnerem. Nejdříve si pořídili želvu, ale oni nejvíc milovali pejsky a tak přišli s dvěma pejsky. Shih, Tzu jsou ti nejroztomilejší z pejsků. Připomínají vycpané hračky, jenom se pohybují a štěkají.

Další obyvatel je dvounohý, moje druhá vnučka Nicole. Má dobré srdce a neuvěřitelně vyvinutou vlastnost jak najít ztracená, zatoulaná a opuštěná zvířata. Stalo se, že Nicole našla na ulici hezkého modrého ptáčka, který se ukázal být sokol. Byl o něj veliký zájem a jelikož už máme "styky", byl zavezen až do Rochester, NY, kde je speciální sanktuary pro opuštěná mláďata. Nicole's poslední objev je veliký pes záhadné pouliční rasy, který se dostavil hubený na kost a kůži, špinavý a plný parazitů. Je mladý a roztrhá vše co se dostane do jeho blízkosti, ale jinak je zdravý a bude veliký. Také štěká jako pomínutý a to na všechno. V pokoji máme před velikým oknem pohovku, která slouží jako pozorovatelná uličního života pro všechny. První čtyřnohý obyvatel tohoto domu je Kalvin, starý gentleman, který vrčí na všechny psy.

Druhý v pořadí je Joey, kterého jsme před pěti lety slíbili hlídat a který nám zůstal. Stačí, když udělá malý zvuk, v tu ránu všech pět se přidá a decibely nestačí popsat sílu zvuku. Když přichází domů jejich milovaná kamarádka Mirka, tak se úplně dusí, jak nemohou popadnout dech.

K těmto miláčkům přidáme jednoho kocoura, který komplikuje můj život. Je to lovec a chytá především králíčky, kterých je v lese habaděj. Dostí velký důvod, aby nebyl pouštěn ven, ale v domě kde žije 9 lidí je to těžké. Minulé leto bylo postaveno patio, veliká klec připlácnutá na dům, do kterého se on dostane okýnkem, jež má "flip flop".

Bylo mi ho líto, že se nedostane na svobodu a tak brzy ráno vstanu a pustím ho ven. Kocour přijde brzy zpátky protože ho zebou řapky. Co budu dělat v létě nevím, tresty za zradu jsou těžké. Shannon odchází do práce v 6 hodin ráno a přinese "malé pejsky" dolů a když psi uvidí kocoura, tak nastane pekelně hlučná honička, než se mně podaří umístit kocoura do jeho 'apartma'. Nyní se konečně ukázalo světlo na konci tunelu. Shannon a její snoubenec koupili dům našeho souseda a tak bude stačit instalovat branku do naší oplocené zahrady

a Mirka se už těší jak bude hlídat.

Napsala pro nás Jitka Dvořáčková

a my jí děkujeme, protože se potřebujeme rozveselit strastmi jiných lidí!

Objevme češtinu:

Uvádíme několik rčení (idiomů) jež dodnes používáme i když jejich původní význam se zcela ztratil. K tomu nám pomůže Český Etymologický Slovník, což je tlustá kniha, jež Vás ohromí tím, že si uvědomíte jak tisíce slov zapadlo a nová se uchytila. Tak třeba dnešní slovo “kruhadlo”, dříve bylo “cetl”, specificky kruhadlo na zelí. Dnes spíše než “kruhadlo” řekneme “struhátko”. Takový je vývoj, který sami vytváříme aniž si to uvědomujeme.

“Je to na stejné brdo”. Brdo byla část tkalcovského stavu, jež zajišťovalo, že vzorek tkaniny byl stejný – šikovný vynález pro tkalce v 17. – 18. století.

“Stojí to za starou belu”: Před 300 lety se platilo kůží veverka. Veverka tehdy byla “belka”, z toho “bela”. “Bela” byla také zamaštěná selská čepice.

Dodatečné jsme objevili původní význam jména “Dvořák (také dvořan)” Svobodný, ve dvoře hospodařící sedlák, nebo společensky zábavný člověk.

“Už má zase roupy.” roup byl červík ve střevech a v konečniku a kde byl, tam to hodně svědilo. Dítě, jež mělo roupy, bylo neklidné, stále se vrtělo, škrábalo. Z toho se výraz přenesl na člověka, který byl neposedný, pořád v pohybu..

“Zemlbába.” známe slovo “žemlovka”, ale dodnes pečeme “zemlbábu”, většinou dobrou. “bába” byl lidový název nákyků, pečiva už od 15. století. Máme recept z roku 1465, který zaznamenal farář v Lukavci na Jižní Moravě. Říkalo se ‘appfelwaba’, což byla žemlová bába, jablka se začala přidávat až v 19. století.

“Buchta” bylo kynuté těsto, jež nabývalo, bylo kypré, k nakousnutí. Během času, ‘buchta’ byla kyprá mladice, ale za nás říci o ženě, že je to taková “buchta” už zní kriticky – “kam jsi ji posadil, tam ji najdeš.”

Hanička M. nám poslala mnoho barvitých rčení, jež ani nenajdeš v Etymologickém slovníku, přesto existují a my je používáme. Třeba výraz “Kouká na to jak vůl na nová vrata”...nebo “Vymámil by z jalové krávy tele”.

Naši drazí čtenáři:

Na str. 8 píšeme o tom "Co se dělo a děje u nás". A všichni víme, děje se hodně, náš život se fundamentálně změnil s objevením se našim očím neviditelným virem: 'Coronou', jenomže ten neviditelný virus viditelně změnil náš život – žádné schůze či přátelské sleziny, cvičíme doma, přátelům telefonujeme, lidem se vyhýbáme (musíme). Nějak se utěšujeme faktem, že nikdo nám nezemřel a že snad náš malý magazin 'DD', přece jen trochu vyplní samotu ve které dnes žijeme. Čtete knihy o virusech a řeknu Vám, tento virus je vskutku zákeřný. Napadá ptáky a savce. Když se zachytí na buňce hosta (ptáka či nás) buňka se v půl hodině rozpadne, je v ní 30 nových virusů a ty se rozmnožují exponenciálně. Buňka začne s virem spolupracovat a vytváří další viry. Je to velký svůdce, ten krásný Corona virus.

CORONA VIRUS

SOKOL: teď se necvičí, skupina doufá, že se zase začne cvičit na podzim!

Česká a Slovenská škola: Školy jsou zavřené, děkujeme našim učitelkám, jež se snažily udržet třídy do poslední chvíle. Děti čekají dlouhé prázdniny, snad se zase začne na podzim.

HIKE –Pokud bude do srpna zrušena karanténa, budeme mít náš výroční výlet do přírody 15.srpna. Pravidelné účastníky budeme kontaktovat telefonem, noví zájemci se mohou přihlásit na 519 - 821-7996, ale počet účastníků omezujeme na 30. **Pokud ale karanténa potrvá, sejdem se znovu v roce 2021!**

Filmové pondělky: Vzhledem k současné situaci a k tomu, že promítáme v Highland Retirement Home, rušíme filmové pondělky až do odvolání. V srpnovém čísle DD budou další informace.

DůLEŽITÁ INFORMACE **Letošní členské příspěvky a dary pro České a Slovenské Sdružení, prosíme, po dobu karantény neposílejte. Jirka Karger by je musil vyzvedávat na poště, předávat je pokladníkovi a on s tím potom do banky. Můžete nám to vynahradiť až ta kalamita skončí.**

Peřiny z Evropy – a také o užitečnosti hus.

Věra Sourada v Českém kalendáři z roku 2016 vzpomíná, že před 100 lety, když se dívka vdávala, musila mít dvě obrovské peřiny a 4 velké polštáře. Z toho důvodu husy nechyběly na žádném statku či chalupářském dvorku, ale i ve městech byla někde husa schovaná. Za války, husy se nemusily odvádět německým úřadům.

Máme fotografie jež dokazují, že imigranti do Ameriky, měli peřiny přes rameno, když vystupovali z lodi na Ellis Islandu. Měli také peřiny v truhlách a skoro celé staletí peřiny byly odesílány z Evropy do Ameriky. Proč? Vždyť v Americe byly husy také pěstovány! Imigranti nevěřili, že americké peří je stejné kvality jako je husí peří z Evropy.

Když byla husa pěstovaná pro jídlo, byla umístěna v posadě, kde se skoro nemohla hýbat a byla krmena tvrdými šiškami, uválenými z mouky, šrotu a rozemletých kopřiv. Tyto šišky se potom sušily na plotně nebo v troubě. Šišky se jim cpaly do krku. (máme dojem, že tento způsob výkrmu je dnes v civilizovaných krajích potlačen). Husa tloustla a také její játra tloustla, ta se používala na francouzskou paštiku.

(Musím přiznat, že i moje maminka takhle krmila husu, já asi 8letá, se zeptala: "Mami, a nebolí ji to?", maminka řekla: "Kdepak, je ráda, že nemusí nic dělat". – EK)

HUSA DOMÁCÍ

Peřina (neustlaná)

Na pořádnou peřinu se potřebovalo peří od 6 až 10 husí. Na draní se podílela celá rodina, i děti a mnohdy sousedé a přátelé. Peří se dralo za dlouhých zimních večerů, dračky zpívaly písničky o nešťastných láskách, nebo vyprávěly strašidelné historky.

Je těžko tomu věřit, ale několik prošívaných dek (vyplněné peřím) a jedna peřina našly cestu nejen do Německa, ale až do Ameriky, k mým dětem, dávat jim teplo a zůstat připomínkou dávných časů.

Věra Sourada

O Slovenskej škole:

Bola to pí Kratochvílová, ktorá mňa presviedčila napisať článok o Slovenskej škole a tak sa teším, že sa s Vami môžem podeliť o moju radosť byť učiteľkou slovenčiny v našej malej komunitě.

Slovenská škola v Kitcheneru funguje od roku 2012. V triede máme v priemeru 20 detí vo veku 4-14 rokov a vyučovanie prebieha každú sobotu ráno medzi 9:00 -11:30h.

Mojim cieľom je, aby deti rozumeli a vedeli rozprávať po slovensky, spoznali kultúru a aby to bolo pre nich zaujímavé. Každý rok nám pribudajú nové deti, musíme si byť jisti, že všetky rozumejú základným frázám. Tento rok sa sústreďujeme hlavne na koverzáciu, slovnú zásobu a čítanie. Taký bol plán, ale kvôli Covid-19 sme školu museli zatvoriť. Tým, že máme deti rozdielnych vekových kategórií, snažíme sa ich rozdeliť do skupín podľa ich veku a znalostí jazyka.

Deti slovenskej školy pripravené na corona-virus.

Inspirácia prichádza z každodenných situácií. Co je dôležité, je zaujať deti – učiť niečo, čo ich bude baviť. S menšími deťmi sa viac hráme. So staršími sa niekedy porozprávame o tom, čo by sa chceli naučiť a spoločne urobíme plán. Deti sa nielen učia, ale aj hrajú: na lekára, na restauráciu, na rybačku a dokonca aj kempujeme. Učenie hrou je veľmi

dôležité. Deti nevydržia sedieť 2.5 hodiny bez pohybu. Častá zmena výuky je veľmi dôležitá. Keď sme sa učili o ročných obdobiach, priniesla som rôzne sezónne oblečenie a deti si vybrali to, čo sa hodí na leto, zimu, alebo keď prší či sneží. Keď sme sa učili o jedle, s pomocou rodičov každé dieťa prinieslo buď zeleninu alebo ovocie a spolu si urobili ovocný a zeleninový šalát.

Každý rok máme palačinkovú párty, niekedy LEGO párty alebo módnú prehliadku a podobné. Deti si takto hrajú a ja ich nenápadne naučím nové slovíčka a nové frázy. (pokračuje na ďalšej strane)

(Pokračovanie)

Snažím sa prispôsobiť jazykovej úrovni detí a často rozmýšlam nad tým, aké to bolo, keď som sa ja sama učila po anglicky. Všetci sme si prešli jazykovou bariérou v roznych životných situáciách, tak určite viete, čo tým myslím. Podľa mého názoru sú základom slovíčka, z ktorých sa potom ľahko skladajú vety. Myslím si, že jedna z najdôležitejších vecí, je si deti získať a zaujať ich natolko, aby do Slovenskej školy chodili radi. Snažím sa, aby sa v triede cítili dobre a keď niekedy nerozumejú tomu čo hovorím, skúsím to povedať inak (niekedy rukami aj nohami). Rodičia sú nám veľkou oporou a keď potrebujeme pomoc, sú vždy ochotní, za čo som im veľmi vďačná.

Děti ze slovenské školy

Velká vďaka patrí Českému a Slovenskému Združeniu a našej komunitě. Velmi si vážime Vašu finančnú pomoc, vďaka ktorej sa môžeme pustiť do nových aktivít, zakúpiť si nové pomôcky a vidieť veľký úsmev na tvárach našich študentov. **ĎAKUJEME.** V prípade otázok ohľadom slovenskej školy alebo registrácie,

Prosím kontaktujte na Blanka.Michale@wcdsb.ca Ráda by som Vám všetkým touto cestou zaželala veľa zdravia a osobného šťastia. **Blanka Michale**

(Přepsala Eva Kr. Bez znalosti slovenštiny, omlouvá se.)

V minulém čísle jsme psali, že jsme objevili trampské písně pro zpěv a kytaru a ptali jsme se, zda má někdo zájem? A hle, pan Kilián z Cambridge si písně vzal a my doufáme, že mezi nimi objevil nějaké zajímavé a během budoucího přátelského sezení, nám některé zahraje a zazpívá.

DLOUHÁNI ???

“Je moje výška -194 cm- na dnešní dobu normální? Ano, populace statisticky roste, jenže svět kolem nás zůstává průměrně stejně veliký”, říká Jiří Sotona, mladý muž na obrázku.

V Praze jsou různé sportovní kluby, Jiří Sotona navštěvuje klub volejbalistů. Tam se o hráče starají tréneři Miroslav Maláb a Hab Malina. Oba se shodují v tom, že během let mladí muži rostou a rostou a smečovat přes síť je pro ně stále snazší. “Výška není rozhodující, ale určitě má ve volejbale větší šanci uspět ten, kdo je vysoký”.

Hráč Tomáš Sekera, který měří 195cm, říká, že by chtěl dosáhnout výšky 2 metrů, nejen kvůli sportu, ale, že je to jakási “symbolická míra”.

Lidé rostou a tento fakt se dá doložit statisticky. Máme záznamy už od roku 1895 a z nich vyplývá, že během 20. století vyrostli osmnáctiletí mladíci o 12cm, až na 180.1 cm, dívky o deset cm na 167.2cm.

K největšímu přírůstku došlo u patnáctiletých chlapců, jejichž průměrná výška se za dvě století zvedla o neuvěřitelných 30cm.

Lidé si chválí svou výšku, i když za to v některých oblastech musí platit víc – textil

a móda dodnes nebere moc ohledu na přibývající výšku. Nejvyšší lid najdeme v Dánsku, Nizozemí, Češi patří do první desítky. (My malí jim můžeme jen závidět !).

Zdroj: Právo, 5.10.2019, Jiří Sotona

Zdraví a jídlo:

Šest prstů na každé končetině: Bylo by to zdravé? Bylo by to praktické? Je to omyl přírody? Asi ano, ale děje se to.

Řemeslník v Indii má dokonce 7 prstů na každé okončetině; říká, že si musí dávat pozor aby se do sedmého prstu neklepnul kladivem, plete se mu tam. Lidé s šesti prsty tvrdí, že přebytečný prst na pravé ruce jim pomáhá dělat úkony aniž potřebují ruku levou.

Přes 500 dětí se narodí se šesti prsty a většinou, hned po narození je přebytečný prst odstraněn.

Prst nemá kost, je měkký, nadržuje si posici, visí bezvládně.

Přesto lékaři tvrdí, že šestý prst má své svaly, mozek je schopen s ním manipulovat a že by si lidé na šestý prst zvykli a byli by schopni

jej prakticky používat. Dokonce navrhuji, že by bylo možno přidat umělý prst do lidských rukou.

Více prstů se nazývá "Polydactyly" (z řečtiny (poly=mnoho),(dactylos= prst)).

Existovala už v Mesoamerické civilizaci což bylo potvrzeno archeology,

Výhodné je mít šestý prst mezi palcem a ukazovákem, nevýhodné je mít dva malíčky. Většinou se navíc prsty objevují na ruce, někdy též na nohách. Polydactyly je výsledek genetické mutace.

National Post
February 20, 2020

Blanka Michale
Real Estate Sales Representative

Direct: 519.500.3316

Office: 519.862.4900

www.blankamichale.com
realestate@blankamichale.com

PEAK
REALTY LTD. BROKERAGE

Dobří lidé žijí mezi námi:

Dnes tu máme článek o hodných policistech! Víme, že můžeme potkat mírnějšího policistu, ale málokdy nám odpustí pokutu (kterou si většinou zasloužíme).

V městečku Norcross, v USA, stát Georgia, dva policisté zahlédli ženu jak má hrstku balónků a že to byl mrazivý den, zastavili a nabídli jí, že ji odvezou domů. Žena vysvětlila, že její nejmladší dcera má narozeniny a ona – matka má peníze jen na těch pár balónků, nemůže si dovolit koupit dcerce dort.

Policisté na sebe mrkli a vrátili se do města, zastavili u pekařského obchodu a jeden z policistů dal tomu druhému svoji kreditní kartu, "Jdi tam a přines dort". To se stalo, policista se vrátil s ozdobenou krabicí. Dort měl na sobě nápis "Šťastné narozeniny". Potom je pani vedla ke svému bydlišti, kde byly její tři dcerky, jejichž

nadšení nad dortem neznalo mezí. Děvčátka objímala maminku i policisty.

Celá událost byla zachycená na kameře a když nadřizený shlédl toto video, uveřejnil je na mediích, video se rozletělo po světě a policisté byli oslavováni, což je potěšilo, ale také přivedlo do rozpaků.

(Přáli bychom si potkat takovéto strážce pořádku!).

Na Dobrý Den přispěli: Brož J./ Buryánek M./ Cadil J./ Černá E./ Černý I./ Dalík S. 2x/ Dejmek L./ Fic Z. & Rak M./ Grunstein D., Hanousek D./ Herodkovi/ Hnulík A./ Janeček A./ Janíček S./ Jarsch J./ Jedlík J./ Kargerovi/ Kilián L./ Kos./ Krč-Ševčík A./ Krutilovi / Lomič M./ Mareček M./ Marianovi / Matějů J./ Melichar L./ Mračna O./ Nenkov J./ Šafařík B./ Sahula Ph./ Ševčík D./ Škarecký R./ Smucler A./ Soustek J./ Troníček J./ Tuček L./ Valeš S./ Zach E./

Na jazykové školy pro děti přispěli: Buryánek M./ Dalík S./ Grunstein D./ Hanousek D./ Janček A./ Janíček S./ Kargerovi, Krutilovi / Lomič M./ Mareček M./ Marianovi, / Melichar L./ Sahula Ph./ Škarecký R./ Smucler A./ Valeš S.

My jsme Vám všem velmi vděčni a ještě přidáváme díky těm dárcům, kteří věnovali částky za které si zaslouží **speciální poděkování.**

KRAJANSKÉ TELEVIZE:**ČESKÁ TELEVIZE NOVÁ VIZE**

producentka Markéta Slepčiková, tel (647) 892-6912

E-mail: novavize.ca@gmail.com

webová stránka: www.novavize.com

Adresa: Nová Vize, 7 Auburn Ave. Toronto ON, M6H 2L6

POZOR na změny ve vysílání:

PREMIERA sobota 21.00 h ; **REPRÍZY:**

úterý 9.00 h. ráno, středa 3.00 h. ráno, čtvrtek 12.00 h. poledne,

sobota 6.00 h. ráno

SLOVENSKÁ TELEVIZE SLOVENSKÝ SVET

Producentka Katarina Homolová, tel (647) 233-3105

E-mail: slovenskysvet@gmail.com

POZOR na změny ve vysílání:

PREMIERA sobota 10.30 h. ráno; **REPRÍZY:**

středa 3.30 a 7.30 h. ráno, čtvrtek 23.30 h.

sobota 6.30 ráno

Na shledanou

Na podzim!

Redakční rada **Dobrého Dne** se těší na Vaše komentáře. Všechny příspěvky pečlivě čteme. Oceňujeme, když nám občas pošlete finanční podporu, protože náklady se každým rokem zvyšují. Jestliže DD nečtete – dejte nám vědět a my Vás vyřadíme z adresáře. Také můžete napsat na obálku: "Back to the sender" a poslat zpět. **Šeky vyplňte takto:** Pay to: The Czech and Slovak Association of Canada a adresujte:

K-W-G branch, 550 King St. N. PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5 , Canada

Pište nám na adresu:

Eva Kratochvil, 59 College Ave W

Guelph, ON N1G 1S1, Canada

e-mail: ekratoch@sympatico.ca

telefon: 519 821 3321

Redakční řada

Lída Baušová, Lída Dejmková, Jiří Karger, Marie Lomičová, RnDr. Josef Paldus, Eva Paldusová

Zodpovědná redaktorka: Eva Kratochvílová

Výtvarní umělci: Lída Baušová a Ing. Josef Kratochvíl